

en middelstor Bondegaard med 2—3 Karle, 2 Figer og en Fodermester. Det forekommer mig, at et saadant Forslag er noget af en Karikatur. Naar den højtærede Minister er gaaet saa langt ned, som han er, med Antallet af Arbejdere, er det sikkert netop, fordi han har tilsigtet at faa det middelstore Landbrug ind under Bedriftsraadssystemet. Jeg tror ikke, at det vil gavne de Virksomheder indenfor Landbruget, som kommer ind under dette System. — Hvis en Virksomhed har Filialer, skal der ikke blot være et Bedriftsraad for hele Virksomheden, men hver Filial skal have sit Bedriftsraad, vel at mærke, hvis den er stor nok til det, og saa skal der være et fælles Bedriftsraad for Hovedvirksomheden og Filialerne. Det er et meget kombineret System.

I § 2 fastsættes, at Antallet af Bedriftsraadsmedlemmer skal være fra 3 til 7, og det skal sættes i Forhold til Antallet af de i vedkommende Virksomhed beskæftigede Arbejdere. De nærmere Regler skal selvfølgelig her som saa mange andre Steder i Lovforslaget fastsættes af Socialministeren. Der skal endvidere vælges dobbelt saa mange Suppleanter, som der er Medlemmer af Bedriftsraadet. Jeg beder nu ærede Medlemmer tænke sig den Situation, der fremkommer i en Virksomhed med 10 Arbejdere, som skal vælge et Bedriftsraad paa 3 Medlemmer og 6 Suppleanter. Der kommer altsaa med i Bedriftsraadet enten som Medlemmer eller som Suppleanter alle Arbejderne paa nær een, de faar altsaa næsten alle noget at bestille.

Og se saa paa de Krav, som opstilles med Hensyn til Valgret og Valgbarhed. For at faa Valgret til Bedriftsraadet skal man have været i en Virksomhed en Maaned og være fyldt 18 Aar; for at være valgbar skal man have været der 6 Maaneder og være fyldt 21 Aar. Men det er ikke nok. Man kan godt have være i en Virksomhed i adskillige Aar og endda slet ikke have Valgret, for der stilles et Krav til for at faa Valgret eller blive valgbar til Bedriftsraadet, nemlig at man skal være organiseret Arbejder. Valgrets- og Valgbarhedsalderen er jo meget lave, men hvad der her særlig er Grund til at hæfte sig ved, er Kravet om, at Arbejderne eller Funktionærerne baade for at faa Valgret og for at blive valgbare skal være organiserede. Det er ikke nok, at de er beskæftigede i Virksomheden og har været det i mange Aar, det betyder ingenting; de kan ikke faa Valgret til Raadet og ikke blive valgbare, medmindre de er organiserede.

Se, det er Organisationstvang i Renkultur, der her møder os! Jeg ved ikke, om den højtærede Minister virkelig kunde tænke sig Muligheden af, at Rigsdagen skulde gaa med til en Bestemmelse af en saa frihedsfjendsk Natur. Jeg har aldrig vidst andet end, at Erhvervsfrihed og Foreningsfrihed var grundlovmæssige Rettigheder for enhver Borger i vort Samfund. Jeg skal i saa Henseende henvise til Grundlovens § 81, som siger følgende: „Alle Indskrænkninger i den fri og lige Adgang til Erhverv, som ikke er begrundede i det almene Vel, skal hæves ved Lov.“ Men her foreslaar den højtærede Minister en Lovbestemmelse, som praktisk talt vil gøre det umuligt for Folk, der ikke er med i Fagforeningen, at opnaa Arbejde, jeg havde nær sagt i en hvilken som helst Virksomhed, de skal i hvert Fald betale for deres Frihed til at staa udenfor Fagforeningen med at faa ringere Indflydelse end den fagorganiserede Arbejder. (Afbrydelse: Selvfølgelig). Selvfølgelig er der en, der siger. Det er et Vidnesbyrd om den Frihedskærlighed, der findes indenfor Socialdemokratiet.

Og Grundlovens § 85 hjemler Foreningsfrihed. Ingen har stærkere end Socialdemokraterne hævdet den frie Ret for enhver til at være Medlem af Fagforeninger, men denne Frihed for den enkelte til at være Medlem af de Foreninger, han ønsker, hvilket selvfølgelig udelukker, at han skulde kunne tvinges til at indtræde i andre Foreninger, foreslaar man nu uden videre ophævet. Regeringen søger nu ved en Lovbestemmelse at faa fastslaaet, at store Dele af Befolkningen skal tvinges ind i visse bestemte Foreninger. Kun de organiserede skal have Valgret og Valgbarhed til Bedriftsraadene, de andre er efter Socialdemokratiets Opfattelse Borgere af anden Klasse, som ingen Indflydelse skal have.

Jeg ved ikke, om Socialdemokraterne har glemt, at de en Gang var med i Kampen for at afskaffe Privilegierne her i Landet. Nu foreslaar man at indføre en ny privilegeret Klasse i vort Samfund, nemlig de organiserede, det foreslaar man i et Lovforslag at indføre, og det er Socialdemokratiet, der stiller dette Forslag. Mig forekommer det, at vi her i Landet langt fra trænger til mere Tvang paa Organisationsområdet, derimod var der langt snarere Grund for Lovgivningsmagten til at træffe Foranstaltninger til Værn for Erhvervsfriheden og Foreningsfriheden, thi denne Frihed er der allerede gennem hele den omfattende Organisation, der er raadende indenfor de fleste Erhverv, baade for Arbejdsgivernes og